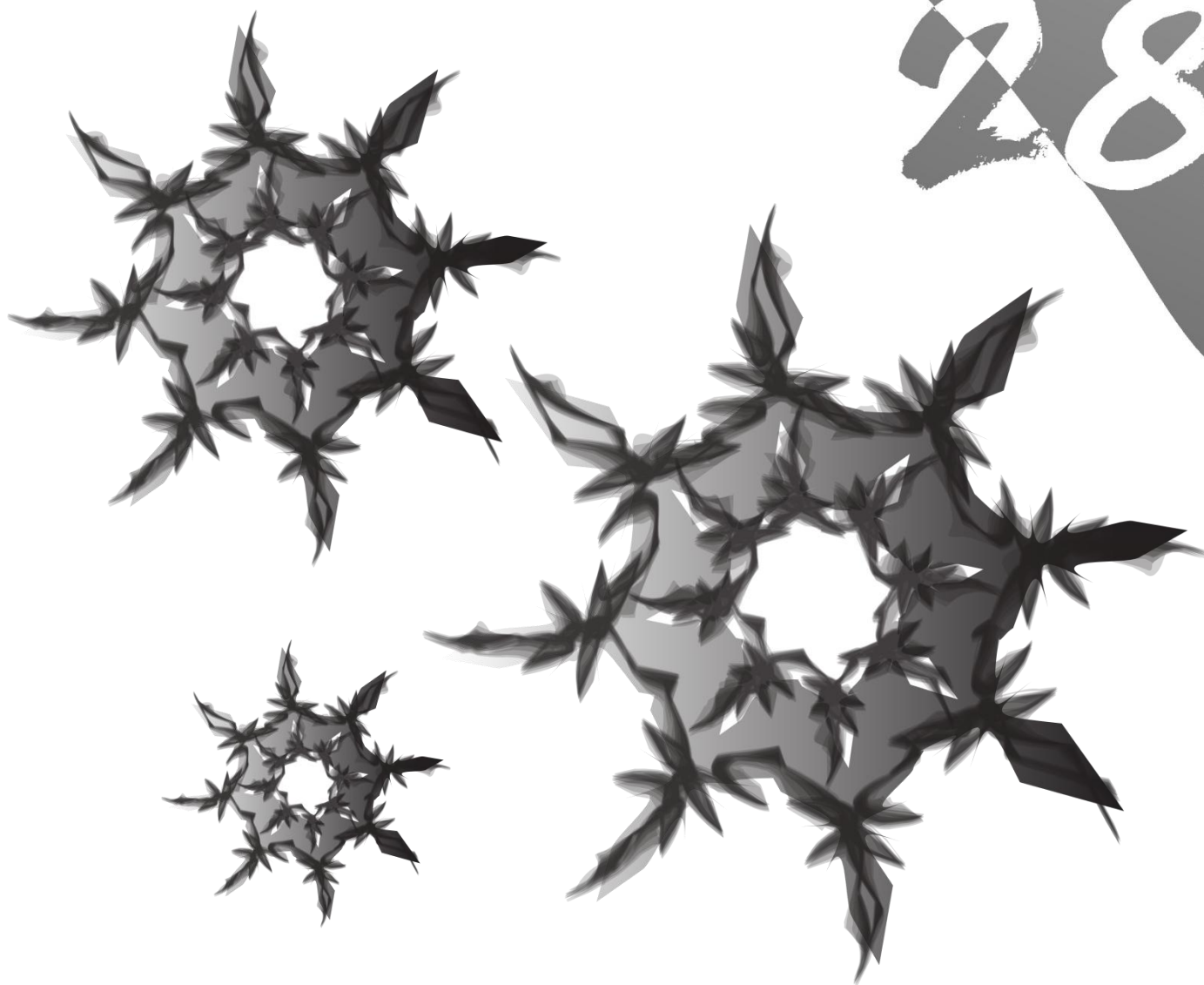

SVODKA

28.

SVODKA – ŠKOLNÍ ČASOPIS SVOBODNÉ CHEBSKÉ ŠKOLY
ZIMA 2018/2019

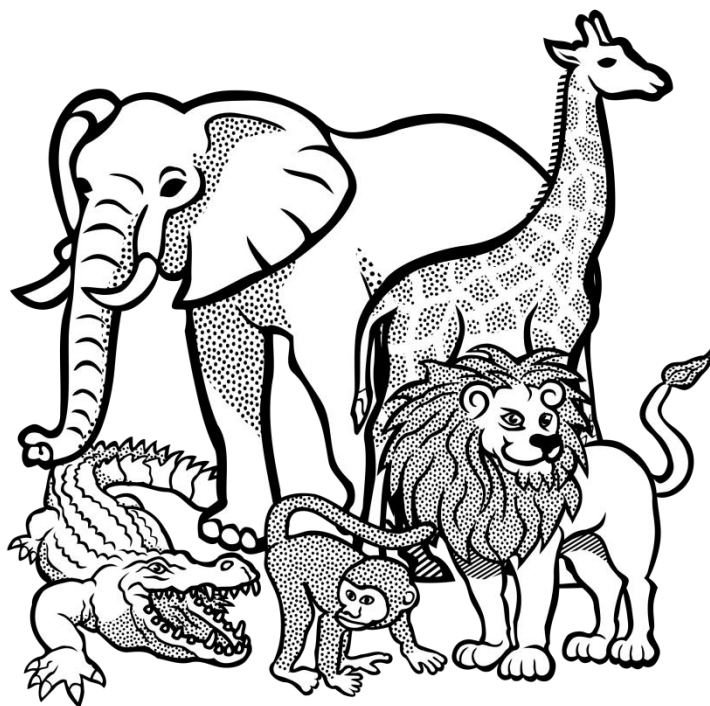
Přednáška o dokumentárních filmech

Dne 16. Listopadu 2018 nás navštívila Hana Nováková. Bývalá žákyně naší školy a současná dokumentaristka pro Českou televizi, kde vede svůj vlastní pořad *Nedej se*.

Její přednáška mě velmi zaujala a poučila, o tom, že i to co vidím v dokumentárních filmech, nemusí být vždy pravdivé. Velmi záleží, od které společnosti daný film vznikne. Dále také jakou hudbu režisér vybere. Ta ať chceme nebo ne nás velmi ovlivňuje. Známa televize BBC, se snaží hlavně o to, aby všechno vypadalo hezky, a pak například natočí želvy, ke kterým pustí veselou písničku. Takže to na nás opravdu hezky působí. Přitom realita je úplně někde jinde. To, že tyto želvy patří k ohroženému žijícímu druhu na zemi, se ale z filmu už nedozvíme. Přitom si myslím, že hlavním smyslem dokumentárních filmů by mělo být poučit veřejnost o daném tématu, a ne zastírat pravdu a ukazovat světu pouze světlé stránky, zvláště když jsou nepravdivé.

Hana Nováková nám také ukázala některé své projekty a přiblížila její představu o tom, jak by měly být dokumentární filmy tvořeny.

Kristýna Utíkalová

Setkání s osobnostmi

Náš zájezd za osobnostmi českého národa započal v půl šesté ráno u Západočeského divadla v Chebu, kde jsme nastupovali do autobusu a obdrželi jsme informace o zasedacím pořádku, protože by asi nebylo dobré, kdyby se Svobodka párovala se státním gymplem. Během cesty dostali další informace průběhu akce a poučení o pravidlech dané akce aby se nestala některá ze situací, o kterých je Tabu mluvit.

Po příjezdu do Prahy jsme byli odvedeni k Hotelu Jalta, kde jsme si odložili věci a dostali jsme krátké volno, abychom se mohli upravit a zakoupit si kafe v blízkých podnicích. Starbucks byl jasná volba, tak jsem si odchytl pár kamarádek ze státního gymnázia, neboť s krásnými slečnami je vždy vše hned hezčí.

Jako první host dorazila velmi okouzlující moderátorka České televize Světlana Witowská, kterou jsme počastovali velmi vhodnými dotazy na její profesní život tak i na soukromý, neboť nás zajímalo, jak si žije hvězda prezidentského duelu. Druhým hostem byl bývalý hokejista Jan Klapáč, jako třetí dorazil též bývalý hokejista, který nás reprezentoval v NHL Marek Vrbata. Po těchto třech osobnostech jsme měli volno na oběd. Když už jsem byl v Praze, tak jsem toho využil i k malým nákupům, a tak jsem se v doprovodu krásných slečen vydal na oběd a na nákupy.

Po obědové pauze dorazila čtvrtá osobnost a to divadelní a filmový herec Marek Adamczyk, který nás počastoval svými historkami z herecké branže. Patou osobností by rektor Univerzity Karlovy v Praze prof. MUDr. Tomáš Zima DrSc., s ním jsme pohovořili o politických a univerzitních tématech. Poslední osobností byl velmi uznávaný transplantační chirurg a přednosta III. chirurgické kliniky v Praze prof. MUDr. Robert Lischke PhD., kterého jsem se musel zeptat na kouření a on mi jako bývalý kuřák dost věcí vysvětlil.

Po skončení osobností jsme dostali čas na nákup jídla do autobusu a dopravení se do něho a měli jsme zaujmout svá předchozí místa, ale já jsem se přesunul do zadní části autobusu na přání mých kamarádek, abychom probrali poznatky z dané akce.

Jan Kunert

Výlet za osobnostmi ČR

Již podruhé za tento rok se studenti našeho vyššího gymnázia zúčastnili zájezdu do Prahy potkat zajímavé osobnosti naší vlasti. Všichni jsme měli možnost pokládat otázky, které nám leželi na srdci. Na své si přišel opravdu každý. Pozvání přijali sportovci, profesori, ale i jiné zajímavé tváře.

S brzkým odjezdem z Chebu v 5:30 a nedostatkem spánku se každý vypořádal. Někdo tu dlouhou cestu ještě dospal, jiní zase čas využili na rozhovory všeho druhu. V autobusu panovala dobrá nálada a tak nám cesta rychle utekla. Když jsme konečně unikli z ulic ucpané Prahy a přistáli u Václavského náměstí, vstoupili jsme do krásných prostor hotelu Jalta. Tam po rychlé toaletě a občerstvení usedli jsme do přednáškového sálu a očekávali prvního hosta – moderátorku České televize *Světlanu Witowskou*.

Paní Witowská v lednu tohoto roku moderovala prezidentský duel mezi M. Zemanem a J. Drahošem. Ten ji z noci na noc proslavil. Nemálo se hovořilo i o této události. Naši hokejoví reprezentanti se s námi podělili o pocity z mistrovství světa a nabídli pohled na vývoj hokeje v naší republice. Den okořenil i vtipný herec *Marek Adamczyk*, kterého možná znáte z filmu *Lidice*. Na závěr promluvili rektor Univerzity Karlovy *prof. Tomáš Zima* a z chirurgické kliniky k nám zavítal *prof. Robert Lischke* s diskuzí o současném stavu zdravotnické péče jak u nás, tak ve světě.

Za svitu měsíce jsme spořádaně opustili hotel a vyrazili na cestu domů. Řádně unaveni jsme ale nemohli přestat ve sdělování si zážitků z dobře stráveného dne. Informace z první ruky jsou zkrátka k nezaplacení. Jako dárek jsme si dovezli knihu *Jak dál?* (Akademia, 2018) podepsanou panem prof. Zimou a společné foto se všemi hosty dne.

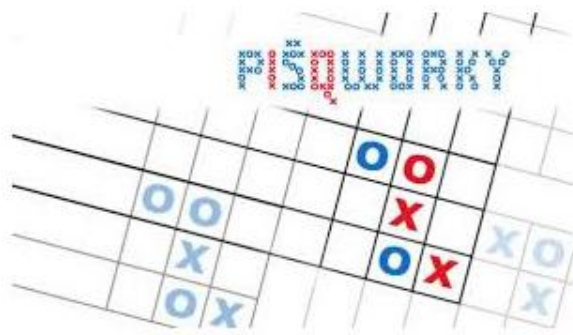
Nezbývá už nic jiného než poděkování Gymnáziumu Cheb za záštitu akce. Jmenovitě vedoucímu výpravy panu Mgr. Miroslavu Stulákovi, manažerovi Gymnázia Cheb. Děkujeme a těšíme se na další výlet!

Bruno Uldrich

Piškvorky

Dne 16.11, se dva týmy žáků ze tříd sexty a septimy zúčastnily opět okresního kola turnaje v piškvorkách, které se konalo v aule Chebského gymnázia. Zde se oběma družstvům podařilo postoupit do kola krajského, které se odehrálo na střední průmyslové škole v Ostrově nad Ohří.

Během tohoto utkání jeden z našich školních, reprezentačních týmů, tvořen žáky - Marek Sirakov, Šimon Marek, Matěj Kudrhalt, Daniel Bureš, Radovan Peroutka, neprošel dále, ale i přesto, dostat se do krajského kola je též vzato velký úspěch. Co se týče druhého mužstva ve složení Tomáš Nguyen, Petr Půlpán, Jiří Beer, Oliver Ouhrabka a Kamal Sultani, to si vybojovalo 1. místo a dostalo se tak do celostátního souboje v Brně, mezi ty nejlepší. Jak dopadli? Zasloužili se o krásné 23. místo, znovu podotknout, v celé České republice.

Tento rok jsme tedy v piškvorkovém klání sklidili díky našim soutěžícím obdivuhodný výsledek, děkujeme!

Vanessa Kamírová

Dějepisná olympiáda

Již minulý školní rok jsme se spolu s Arturem Uldrichem a Evou Plášilovou zúčastnili krajského kola týmové dějepisné olympiády pořádané Mgr. Miroslavem Stulákem. Krajské kolo jsme zvládli, a tak jsme se těšili na celostátní kolo, které se konalo tento školní rok v listopadu. Dějepisná olympiáda měla zajímavé téma, byl to rok 1968 – 1977.

Ve čtvrtek 22. listopadu jsem se tedy vydala společně s Arturem a Sárrou Křivkovou (náhle jsme museli změnit složení týmu) na celostátní kolo. Každý z nás, včetně naší paní učitelky Pařízkové, dostal již ze začátku spoustu cenných a zajímavých knih. Následně přišlo na řadu představení poroty a vzácných hostů a úvodní projevy. Po všech projevech začalo první kolo soutěže, kde jsme vybírali kroužkováním jednu z několika správných odpovědí. Touto částí jsme si byli asi nejistější stejně jako všichni ostatní. Následně přišla krátká pauza na vyhodnocení prvního testu a několik dalších projevů. Další částí bylo doplnění části textu či jména známé osobnosti. Tato část byla o něco těžší. Další pauza posloužila jako obědová a my si pochutnali na výborném guláši. Poté opět bylo několik dalších proslovů a my mohli pokračovat kolem třetím. Jestli mohu mluvit za všechny, tak asi bylo nejnáročnější. Museli jsme rozpoznávat ukázky různých filmů, seriálu či písní, herce a zpěváky, režiséry a známé tváře této doby. Dalším oříškem byli úryvky z důležitých listin této doby, a že jich je požehnaně.

Závěrem bych chtěla podělovat Evičce, Sáře a Arturovi, že jsme to zvládli. Velké díky patří i paní učitelce Mgr. Michaele Pařízkové, která nás podporovala celou dobu. I když naše umístění nebylo v nejvyšších příčkách, věřím, že jen reprezentace v celostátním kole je velký úspěch.

Sára Branická

Výlet do Prahy č. 2

Dne 17.11, se uskutečnil druhý zájezd do Národního muzea v Praze, který opět ochotně uskutečnil pan učitel J. Papež. Zúčastnila jsem se ho spolu s 5 žáky sexty a vyrazili jsme ihned brzy z rána.

Po příjezdu do našeho hlavního města jsme metrem dorazili do našeho cíle. Fronta byla dlouhá, počasí velmi chladné, ale po cirká 2 hodinách úmorného čekání, které za nás skoro celé absolvoval pan učitel, za což mu děkujeme, jsme byli úspěšně přizváni dovnitř.

Zcela nově zrekonstruované prostory v muzeu nás ohromily a nejen to, ale i veškeré exponáty si u nás získaly velkou přízeň. Měli jsme možnost projít výstavu Československa, mapující naše dějiny v podobě představování různých osobností, událostí, ale i třeba pomocí ukázek rozmanitého množství zařízení a předmětů spojených s tímto historickým obdobím.

Další částí naší návštěvy byly sbírky rozmanitých témat jako asijská kultura, historie hudby, archivy, antropologické ostatky a mnoho další. Byl to pro nás obohacující kulturní zážitek, ale také jako skvělý výlet, po prohlídce jsme totiž využili zbylého času a vyrazili do městských podniků, či se jen procházeli. Shodou náhod se ten samý den konala demonstrace na Národní třídě, proti ministrovi financí, tudíž jsme měli další výjimečnou možnost shlédnout něco

exkluzivního.

Do Chebu jsme dojeli později k večeru, byl to krásně strávený den a zcela náhodně v duchu boje za svobodu a demokracii.

Vanessa Kamírová

BASKETBAL NA SCHŠ

V úterý 27. 11. se konalo okresní finále basketbalu mezi školami a naše škola byla součástí. Tým ve složení Adam Juříčka, Jakub Slavík, Petr Peter, Jan Kunert, Matěj Pánik, Tomáš Nguyen, Oliver Cordt a Oliver Ouhrabka svým výkonem určitě nezklamal a překvapil všechny zúčastněné. 3. Místo je výborný výsledek vzhledem k podmínkám, kterými naše škola disponuje. Avšak hlavním úspěchem pana učitele Aleksiče nebyl sportovní výkon, ale výkon psychický, který byl podtržený disciplínou a týmovou prací.

Matěj Pánik

HALOVÝ FOTBAL NA SCHŠ

Historicky první postup do krajského finále v halovém fotbale, získal tým pana učitele Aleksiče ve složení Jan Srnec, Kamal Sultani, Matěj Sýkora, Tomáš Nguyen, Jan Bureš, Daniel Sirakov, Jan Lhota, Jan Pecha a kapitán týmu Matěj Pánik, který byl u všech gólů našeho týmu. Ve středu 12. 12. 2018 se koná krajské finále, tak klukům a spolužákům držte palce.

Matěj Pánik

Cesta s mojí babičkou

Mé mamince jednoho dne došla v lednici smetana. Můj bratr měl ten den chuť na své oblíbené těstoviny, ve kterých je hlavní přísada právě smetana. Moje mamka mu chtěla udělat radost, a tak vyslala mě a mou babičku, která s námi žije pod jednou střechou, jít nakoupit do Německa.

Je už známo, že v Německu se nakupuje líp. Potraviny jsou kvalitnější a v přepočtu i levnější. Moje babička často právě jezdila nakupovat tam. Ona sama tvrdila, že i ty obchody tam vypadají líp a čistěji, než u nás.

Další den, když jsem přišla ze školy, jsem rovnou vyjela s babičkou do Německa. Ne protestovala jsem, protože mě bavilo vozit se v babiččině prostorném a pohodlném autě, nebo s ní celkově trávit čas. Moje babička je totiž frajerka, ráda si barví vlasy, má tetování, nosí pokaždé jiné barevné nehty a obléká se podle módy. Nechová se jako normální babička, ale spíš se chová jako puberťačka, a právě proto je s ní ohromná sranda. Proto jsem s ní jela ráda.

Jak jsem očekávala, cesta do Německa s ní byla úžasná. Probraly jsme spoustu věcí a já souhlasila s jejími názory. Projížděly jsme německými vesnicemi, nad kterými se má babička zamýšlela a ukazovala mi zajímavé věci, které viděla. Když jsme se tak dívaly na německé vesnice, připadaly nám jiné, než naše v Česku. Kdo ví, co nás na nich tak zaujalo, vypadaly prostě jinak, tak nějak líp, jako z pohádek. Domy byly krásně vyzdobené, v oknech měly květiny v květináčích, po ulicích se neválely žádné odpadky a k tomu všemu krásná krajina kolem. Vyzařovala z toho naprosto jiná atmosféra, tak čistá, jako by zdejší lidé byly s přírodou souznění. Líbily se mi ta místa a domy. Někdo by jen tak projel a žádného rozdílu mezi vesnicemi v Česku a v Německu by si

nevšiml. Já díky babičce ovšem ano. Byla jsem ohromená velkými pláněmi, kde rostlo obilí a hlubokými lesy, kterými jsme projížděly.

Když jsme vyjely z jednoho hlubokého lesa, projely prudkou zatáčkou na kraji kopce, objevily jsme se na vršku kopce, kterému dominovala kaple. Byla nádherná a hlavně zvláštní. Měla kruhovitý tvar a byla celá bílá s červeným zdobením. Stříšky měla černé a osobně se mi moc líbila. Babička sjela z cesty přímo k ní. Byla to Kaple Svaté Trojice. Celá naše rodina byla v trochu zvláštní situaci, protože mi umřel děda, babičky manžel, a tak jsem se vůbec nedivila, když mi babička řekla, že už tady byla.

Vstoupily jsme potichu dovnitř. Babička mi chtěla celou kapli ukázat. Poznala jsem, už jak mi o ni vyprávěla, že k ní měla zvláštní vztah. Celá kaple byla uvnitř z mramoru a okny se dovnitř vnikaly zlatavé sluneční paprsky. Babička mi vyprávěla, jak si poprvé sedla na dřevěnou lavici, nikdo tu nebyl a ona jen v tichosti seděla se zavřenýma očima a přemýšlela. Možná brečela, protože mého dědu měla opravdu moc ráda. Bylo to tak náhlé, když odešel a babička byla přímo u toho.

Chápala jsem ji. Soucítila jsem s ní, proto jsem mlčky poslouchala každé její chraptivé slovo, které vycházelo z jejích úst. Nedokázala jsem si ani představit, jak jí bylo. Bylo jasné, že hledala místo, kam bude moct uchýlit své myšlenky. A tím místem byla právě kaple. Nebyli jsme zbožná rodina, nikdo z naší rodiny normálně do kostela nechodil, ale jak se říká, každý v něco věří. Proto se babička uchýlila k tomuto místu.

Má cesta do Německa se proto nestala pouhou cestou za nákupy a smetanou. Měla jsem možnost do své babičky nahlédnout jinak, než jsem mohla každý den. V tom kostele jsem ji neviděla jako frajerku, ale jako křehkou ženu, která je sklíčená osudem.

Má babička říkala, že Německo je nádherné a kostely v Čechách se jí tolik nelíbí ani nikdy nebyla věřící. Bylo zvláštní, že zrovna kostel, německý kostel jí tak okouznil. Začala jsem přemýšlet, jestli náhodou není celé Německo nějakým způsobem kouzelné, plné klidu a pochopení.

Kateřina Stárková

CESTOVATELSKÁ OSLAVA TŘEŤÁKŮ aneb Není nadto spát ve škole a učit se i v pátek večer a v sobotu dopoledne

V pátek 9. 11. 2018 jsme se v 17 hodin sešli ve škole. Všichni přišli s výbavou na přespání a s něčím na zub. Pátrali jsme po důvodech k cestování v průběhu dějin a seznamovali se s významnými českými cestovateli. Jednoho z nich, jehož 210. výročí úmrtí si připomínáme 17. listopadu, jsme poznávali více. Jeho jméno DAVID ZEISBERGER – APOŠTOL INDIÁNŮ zapsané morseovkou jsme zdatně ve skupinách vyluštili a pak posbírali „běhavkou“ slova, která jsme doplňovali do textu s informacemi o jeho životě. Tento pro nás Čechy většinou neznámý misionář, jeden z Moravských bratří pocházející ze Suchdola nad Odrou na severní Moravě, žil 72 let mezi severoamerickými indiány, především mezi Delewarey a Irokézy v oblasti dnešní Pensylvánie a Ohio a významně se zapsal do jejich historie. (Sečtělí jej mohou znát ze slavného románu Poslední Mohykán, kde je zvěčněn v postavě misionáře Davida Gamuta.) Každá skupina za své pracovní nasazení získala část mapy pokladu, kterou jsme dali dohromady, slepili a vydali se hledat ukrytý indiánský poklad na Skalku na novou vyhlídku do stromů, kde jsme se setkali se strážcem pokladu, indiánem Rybí oko, který nám po zodpovězení několika nelehkých hádanek poklad vydal. Po návratu do školy jsme si spravedlivě poklad rozebrali a dali večerní fotbálek. Po 23. hodině se

začala dostavovat únava, což nás donutilo připravit si nocleh. Spali jsme v tělocvičně. Po indiánském příběhu na dobrou noc postupně zaklapla všechna víčka a my se vydali do říše „školních“ snů. 7. hodina ranní rozhodla, že je čas na snídani a ranní fotbálek. V 8 hodin už nás čekaly indiánské zkoušky, při kterých jsme tříbili naše smysly na plodinách a věcech, které pocházejí z Ameriky. Určovali jsme, co se do Evropy nedostalo z Ameriky, poznávali jsme se zavázanýma očima po čichu a ochutnávali plodiny, třídili tři sestry (kukuřici, fazole a dýňová semínka), rozlišovali různé zvuky a v tělocvičně trénovali schopnost spolupráce při vedení slepého, trakařích, běhu trojnož a nesení na „stoličce“. Za splnění úkolu každý získal péro do své indiánské čelenky. Na závěr si každý „indián“ vyrobil svou dešťovou tyč a v jedenáct hodin dopoledne jsme se nasycení nejrůznějšími dobrotami a zážitky vydali vstříc domovům.

Děkujeme všem rodičům za dobroty!

Mgr. Marcela Chovancová

Děkujeme redaktorům

Mgr. Marcela Chovancová

Krystýna Utíkalová

Jan Kunert

Vanessa Kamírová

Bruno Uldrich

Sára Branická

Kateřina Stárková

Matěj Pánik

Šéfredaktor: Mgr. Martin Flaška

Redakce a grafika: Dušan Astaloš

Redakce: Sára Branická

Viktorie Šimíková

Jan Pecha